

[Gottschalck-Hansen.]

proces, at den ændring i strukturen, som skal praktiseres ude i skolen, selvfølgelig kan afstedkomme problemer. Det er noget, man må se i øjnene. Jeg forstår på hr. Holger Hansen, at det er ikke let — det gav det ærede medlem jo også udtryk for — det er ikke let at svare på denne ting, og hvis det er rigtigt, hvad vi læste i et referat fra Ebeltoftmødet, så bliver det jo endnu vanskeligere, for der har altså været forskellige synspunkter, og som det liberale og frisindede parti, venstre er, så er det da helt rimeligt og rigtigt.

Når hr. Poul Hartling siger, at jeg havde undret mig — det var for resten morsomt at høre den forhenværende skolelovsordfører tale til den nye skolelovsordfører — så var det, der undrede mig, i og for sig selve denne tanke, at man ikke skulle skele til andre landes lovgivning, når man er præsident for Nordisk Råd, for jeg mener stadig væk, at det er Nordisk Råds opgave at skele til de andre landes lovgivning og finde en modus vivendi eller en fællesnævner, som kan ligesom forene disse landes lovgivning. Det var ganske uden hensyntagen til det aktuelle problem, men i øvrigt var det jo hr. Poul Hartling, der talte om åremålet i fjernsynet, og det havde været drøftet på venstres møde, længe før vi havde drømt om den forespørgselsdebat, som har fundet sted her i dag. Jeg er meget vel klar over, at mange andre og vigtige grunde taler med, men man kan nu engang ikke se bort fra, at to år kortere eller længere tid til undervisning giver andre og rigere muligheder. Det tror jeg må være indiskutabelt.

Hr. K. Helveg Petersen — ja, dér undrede jeg mig igen — drog i tvivl værdien af de oplysninger, jeg gav med hensyn til skoletiden eller undervisningstiden i andre lande. Det er oplysninger, jeg har fået fra et ministerium, der hedder undervisningsministeriet. Det er embedsmænd i det ministerium, der har udregnet det. Det var ikke sådan, at jeg tog telefonen og ringede op, jo, det gjorde jeg nok, men der gik nogle dage, inden jeg fik svar, for man arbejdede grundigt med det. Det var for resten en mand, der hed hr. Lauge Dahlgaard, som foretog de undersøgelser. Jeg stoler virkelig på ham, det skulle hr. K. Helveg Petersen

også gøre, det var jo en rent saglig, objektiv oplysning, jeg fik.

Jeg vil gerne sige med hensyn til lovforslagets gang, at når det engang kommer, så tror jeg, at sagen vil finde en god og saglig og hurtig løsning her. Det problem, der er rejst, om tvangen vil ændre disciplinen, er vist noget hypotetisk. Det tror jeg ikke der kan fremføres noget som helst sandhedsbevis for.

Med hensyn til de andre ordførere har de fremført, synes jeg, meget interessante spørgsmål og problemer, hver ud fra sine synspunkter og sine tanker, ting, som vi bør arbejde videre med, når denne forespørgsel skal, hvad vi jo håber, følges op af det lovforslag, som ministeren har givet tilsagn om. Jeg vil gerne på det konservative folkepartis vegne sige tak for den interesse, tak for den forståelse, tak for den vilje, der er vist til at støtte ministeren, når han nu til oktober fremsætter sit lovforslag. Jeg tror, det er en sag, som alle vil være vel tjent med, og jeg tror, at det, som andre har givet udtryk for det, er gavnligt, at vi også her i huset kan beskæftige os med andet end moms og kildeskat, og hvad ved jeg, som snart hænger folk langt ud af munden. Vi har nu her noget helt andet, og vi har den situation, at det er noget, der kan samle, noget, der kan forene, noget, der kan føre til en positiv og god løsning, og det kan jeg kun hilse med taknemlighed og glæde.

K. Helveg Petersen: Jeg synes ikke, hr. Gottschalck-Hansen skal begynde at så splid mellem mig og hr. Lauge Dahlgaard, hvis oplysninger jeg selvfølgelig fuldt ud stoler på, men det, hr. Lauge Dahlgaard ikke har kunnet oplyse hr. Gottschalck-Hansen om, er, hvordan uddannelsessystemerne i øvrigt er i de lande, og jeg vil heller ikke tro, det fremgår klart af de oplysninger, hr. Dahlgaard har fået, hvorvidt det er bestemmelser, der er gennemført i lovgivning, eller det er bestemmelser, der er ført ud i praksis. Men altså — jeg stoler fuldt ud på hr. Dahlgaards beretninger.

Må jeg så sige, at jeg plejer jo ikke at være særlig polemisk, men naturligvis kunne det nok være fristende, hvis man ville til at diskutere skolehistorie, at sige lidt om de konservatives holdning. Jeg skal lade være